

изведнѣжъ са връща заднишкомъ: »какво нѣщо е!
страшно!« подрѣпна са Дончо, и облѣгналь са сгърбомъ
на другитѣ, които стоѣли вѣщпени. На тѣхъ са вѣстили
двѣ вѣди: едната на четире крака стоѣла и приличала
на костенъ конь, другата прѣгърбена виждала са ка-
то човѣкъ; едно тхтране на крака и глухо шепнатие
зачюли въ тъмното. Дѣцата изуплашени търтили да бѣ-
гатъ и навлѣзли въ кѣщѣ растреперани. Г. Божилъ са
смаяль, и бързишкомъ, излѣзалъ на вѣнь: »кой хло-
па?« извикаль той на високо.—»Я по ила насамъ
бай Божиле.« обади са единъ гласъ, който сѣкашь, че
излазяль изъ подъ земята.— »Кой си ти?— »Че беки
ма непознавашъ? Ам'че кой ти стовари плѣвата, дѣто
ти продадохъ за петъ гр. и половина?«— »А защо
хлопашъ ти, какво търсишь това врѣме?— »А бе тукъ
отъ праго ви рекохъ да възсѣдна добичето си, и нѣ-
що издрѣнка на камѣнитѣ, брѣквамъ у джебо си, нѣ-
ма пунгята съ паритѣ ми, нѣма ъх хайде! Отсѣдамъ
пакъ: съ рѣка си пипамъ съ крако съ царвули си ри-
тамъ; тукъ пунгя тамъ пунгя, въ джнь земѣ потъна
нѣма ъх. За туй подрѣнколихъ на вратнята ви халка-
та да додишь твоя милость да ми посвѣтишь, та дано
ъх намѣрѣж, че живѣ ма изяда жената, ако си идж у
дома безъ пари; тя ша каже, че съмъ ги прахосалъ
бо'зна дѣ.«

Тукъ е причина самата тъмнина, дѣто на пѣтѣ
нѣщата немогътъ да са видятъ каквито си сж, а изо-
бражаватъ са на опаки: голѣми, грамадни, зжбести,
кукорести, крилати, упашати, рогати и каквито други
чюдовища скрои главата на оногова, който ги глѣда.
Таквозь е било изображенето, що са видѣли дѣцата
на г. Божила: нѣщо, като човѣкъ, прѣгърбавено, (за-
щото са билъ навелъ да пипне по земята и да търси
пунгята си), косми на главата разрошевени, носъ голѣмъ,
рѣцѣ съ расчекнѣти прѣстие и крака грозни.
Отъ това страхътъ замайва и много пѣти са случава